

ἐπλησίασε. Στραφείς δὲ πρὸς τὸν ὄχλον, ὅστις ἐκύ-
ταξε λυπηρῶς τὸ χάσμα, εἶπε, — «Τί ἄλλο, ὦ Ῥωμαῖ-
οι, εἶναι πολυτιμότερον τῆς ἀνδρείας καὶ τῶν ὀ-
πλων;» ἔπειτα ἐνῶ οὗτοι ἐθεώρουν αὐτὸν μετὰ θαυ-
μασμοῦ, ἐστράφη πρῶτον μὲν πρὸς τοὺς ναοὺς τῶν
θεῶν ἐκτείνας τὰς χειράς του πρὸς τὸν οὐρανὸν, ἐν
προσευχῇ, ὕστερον δὲ κάτω, πρὸς τὸ χάσμα, καὶ κεντή-
σας τὸν ἱπποντε μὲ τοὺς πτερινιστήρας ἐπήδησε μεδιῶν
εἰς τὸ τρομερὸν χάσμα καὶ ἔγεινεν ἄφαντος εἰς τὰ βάθη
του. Ὁ λαὸς, ἐπαινῶν τὴν πρᾶξιν του, ἔρριψεν ἄνθη
ὀπισθέν του, ἀλλ' αὐτὸν μὲν δὲν εἶδον πλέον, τὸ δὲ
χάσμα ἔκλεισε. Τοιουτοτρόπως ὁ Μάρκος Κούρτιος
ἀπέθανε διὰ τὴν πατριδα του.

Ἡ εὐλογία ἐπὶ τοῦ χαρτοπαγνίου.

— Κύριός τις, προσκληθεὶς ποτε εἰς τὴν οἰκίαν γνω-
ρίμῃ τινος, παρεκλήθη ὑπὸ τῆς οἰκοδεσποίνης νὰ λάβῃ
μέρος εἰς τὸ χαρτοπαγνιον, οὗτος δὲ οὐδεμίαν ἔκαμεν
ἀντίρρησην, ἀλλ' ἔλαβε τὴν θέσιν του εἰς τὴν τράπε-
ζαν. Τὰ χαρτιά διανεμήθησαν, τὸ δὲ παιγνίδιον ἔμει-
λε νὰ ἀρχίσῃ, ὅτε ὁ κύριος οὗτος εἶπεν, «Ἄς ζητήσω-
μεν, παρακαλῶ, τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοῦ παι-
γνιδίου πρὶν ἀρχίσωμεν.»

«Τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ!» ἐξεφώνησαν ἅπαντες,
• ποῖος ἤκουσέ ποτε περὶ εὐλογίας Θεοῦ εἰς τὰ χαρ-
τιά; » «Λοιπὸν,» ἀπεκρίθη ὁ κύριος, «εἶναι πρέπον
νὰ λαμβάνωμεν μέρος εἰς πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποί-
ου δὲν δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν τὴν εὐλογίαν τοῦ
Θεοῦ;» Ἡ εὐμενὴς αὕτη παρατήρησις ἔπαυσε, διὰ
τὴν ἐσπέραν ἐκείνην τοῦλάχιστον, τὸ χαρτοπαγνιον.

Τὸ ἄτοπον τῆς ἀπιστίας.

— Ὁ περίφημος ἀστρονόμος Ἀθανάσιος Κίρχερς, ὅ-
στις εἶχε φίλον τινὰ ἄθεον, κατέφυγέ ποτε εἰς τὸν ἐ-
ξῆς τρόπον ἵνα τὸν πείσῃ περὶ τῆς πλάνης του. Ἐ-
σπέραν τινὰ, καθ' ἣν τὸν εἶχε προσκαλέσει νὰ δευνή-
σῃ μετ' αὐτοῦ, ἠγγράσεν ὥραίαν τινὰ σφαῖραν, ἐπὶ
τῆς ὁποίας ἦσαν ἐξωγραφισμένα τὰ οὐράνια σώματα,
καὶ ἔθεσεν αὐτὴν εἰς τι μέρος τῆς αἰθούσης του κα-
τάλληλον ὅπως ἐφελκύσῃ ἀμέσως τὴν προσοχὴν τοῦ
φίλου. Εἰσελθὼν δὲ ἐκεῖνος καὶ ἰδὼν, αὐτὴν ἠρώτησε
τίνος ἦτο, καὶ πόθεν ἦλθε, — «Δὲν εἶναι ἰδική μου,»
ἀπεκρίθη ὁ Κίρχερς, — «οὐδὲ τὴν κατεσκεύασέ πο-
τε κανεὶς» ἀλλ' ἐδρέθη ἐνταῦθα τυχαίως!» «Τοῦτο
εἶναι ἀδύνατον ἀπεκρίθη ὁ ἄθεος» «ἀστείβεσαι βε-
βαίως.» «Ἀχ φίλε μου,» ἀπεκρίθη ὁ Κίρχερς, «δὲν
δύνασαι νὰ πιστεύσῃς, ὅτι τὸ μικρὸν τοῦτο πρᾶγμα,
τὸ ὁποῖον εἶναι μόνον ἀπομίμησις τοῦ στερεώματος

ἐγένετο ἐκ τύχης, καὶ ὁμως δυσχυρίζεσαι ὅτι τὸ ἄπει-
ρον σύμπαν ἦλθεν εἰς ὑπαρξίν ἄνευ σκοποῦ καὶ ἄνευ
ποιητοῦ!» Ἀκολουθῶν τὴν σειρὰν ταύτην τοῦ σκέ-
πτεσθαι ὁ ἄθεος ἐπεισέθη περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λό-
γων τοῦ Κίρχερους καὶ ἐπὶ τέλους ἀπερρίψε τὰς ἀνοή-
τους αὐτοῦ δοξασίας.

Καλλίστη μαρτυρία.

— Ἐὰν ἔχωμεν τὴν μαρτυρίαν τῆς συνειδήσεώς
μας ὅτι εἴμεθα παραδεκτοὶ παρὰ τῷ Θεῷ, δὲν ἔχο-
μεν χρεῖαν τῆς μαρτυρίας ἄλλων, οὐδὲ πρέπει νὰ ἀ-
νησυχῶμεν τί θέλουσιν εἰπεῖ οἱ ἄλλοι περὶ ἡμῶν ἄνευ
ὁμως τῆς μαρτυρίας ταύτης ἡ καλὴ ὑπόβλησις ἡμῶν
μεταξὺ τῶν ἄλλων κατ' οὐδὲν θὰ μᾶς ὠφελήσῃ.

Περίεργεια Παιδική.

• Ἡ περίεργεια εἰς τὰ παιδιά, • λέγει ὁ Λόχιος, «οὐ-
δὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἐπιθυμία γνώσεως. Μία δὲ τῶν ἰσχυ-
ρῶν αἰτιῶν τῆς φαυλότητος καὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ
χρόνου πολλῶν παιδιῶν εἶναι ἡ ἀπροθυμία τῶν
πρεσβυτέρων αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ἀπαντῶσιν εἰς ὅλας τὰς
ἐρωτήσεις των.

Η ΧΡΥΣΑΛΙΣ.

Ποιητικὴ μελέτη Α. Λαμαρτίνου,
(μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Σ. Δ. Β.)

Μὲ τὸ ἔαρ γεννᾶται, μὲ τὰ βόδι' ἀποθνήσκει,
Μὲ τὸν ζέφυρον τρέχει δι' αἰθέρος λαμπροῦ,
Εἰς πᾶν ἀνθὸς πετώσα, ἔπερ θάλλον εὐρίσκει,
Ἄρωμάτων πληροῦται καὶ φωτὸς ἱλαροῦ.
Νέα ἔτι τὴν κόριν τῶν πτερῶν της τινάζει
Καὶ τὸν θόλον τοῦ Πλάστου, ὡς πνοή, πλησιάζει.
Ταῦτα ὥρις' ἡ μοῖρα εἰς αὐτὴν νὰ ποιῇ.
Παρομοίως ὁ πόθος, δν οὐδὲν καταπαύει,
Εἰς οὐδὲν ἐπαρκεῖται καὶ τὰ πάντα μὲν ψαύει,
Πλὴν ζητεῖ εὐτυχίαν ἐν τῇ ἄλλῃ ζωῇ.